

Zbigniew Karolczak

Poznań - Ostrów Tumski (Zagórze),
ul. Wiczowa 2/4

Informator Archeologiczny : badania 16, 269

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

również w odległości 2,1 m na wschód od wewnętrznej ściany muru kamienicy. Belka ta zamyka dwie belki równoległe do ścian drewnianego budynku wzniesionego na tym miejscu przed wymurowaniem kamienicy.

Badania winny być kontynuowane.

POZNAŃ-OSTRÓW TUNSKI
/Zagórze/, ul. Wiczowa 2/4

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Zbigniew Karolczak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Osada - podgrodzie /X-1 połowa XIII w./; osada podmiejska-Zagórze /XIII/ XIV-XVIII w./.

Badania w ogrodzie seminaryjnym miały charakter interwencyjny, wiążąc się z prowadzonymi pracami budowlanymi. W wykopie o wymiarach 13,5 x 41 m dokumentowano i inwentaryzowano technicznie profile północny i wschodni /częściowo/ oraz południowy; eksplorując oraz poddając stałemu nadzorowi archeologicznemu. Wyróżniono 18 uwarstwień, które układają się w cztery zasadnicze poziomy chronologiczne związane z użytkowaniem terenu, od wczesnego średniowiecza po czasy współczesne.

Poziom pierwszy najstarszy to warstwy osadnicze oraz najstarsze wałowe. Reprezentują one osadę z końca wieku X, funkcjonującą do XI wieku włącznie. Odsłonięte uwarstwienia wałowe wiążą się z obronnym wałem drewniano-ziemnym, po którym zachowały się jedynie ślady konstrukcji drewnianych w postaci brunatnych smug tzw. "negatywów" bierwion, wzniesionych w technice przekładkowej.

Poziom drugi stanowią warstwy osadnicze oraz młodsze wałowe, reprezentujące osadę z XII i pierwszej połowy XIII wieku. Odsłonięte uwarstwienia wałowe wiążą się z obronnym wałem drewniano-ziemnym, wzniesionym w technice przekładkowej, analogicznej do wału starszego. Z uwarstwieniami osadniczymi wiążą się odkryte dwa obiekty mieszkalne. Górny horyzont użytkowania wału wyznacza rozległe uwarstwienie spalenizny.

Poziom trzeci reprezentują warstwy ukształtowane w późnym średniowieczu z przełomu XIII/XIV wieku do XV wieku i czasach nowożytnych /XVI-XVIII w./.

Poziom czwarty to uwarstwienia związane z użytkowaniem terenu w XIX i XX wieku.

Warstwy osadnicze dostarczyły różnorodnego materiału źródłowego - ceramikę naczyniową, wyroby z kości, metalu etc./.

Kontynuowany jest nadzór archeologiczny obiektu.